

ref 128
ב.ח. שמגר: אתם קיבלתם איזה חתראות על כך שיכולים להיות אירופאים מיוחדים בימים אלה?

סגן אילן ביטו: היו לנו חתראות, אבל חתראות היו חתראות של מחלים, על כוח של יהודים, של חיילים. שום חתראה לא הייתה על יהודי שאומר שהוא חולך לבצע אירופ.

ב.ח. שמגר: חוותה עצמאית באה מאיפה? באה מ, החטיבה?
סגן אילן ביטו: מחטיבת, מהמין חיל, מהשב"כ.

ref 124
ב.ח. שמגר: היה איזה שseau מידע על פיגוע צפוי בימים אלה של פוררים רמדאן?

ד. טלמן: היה קצת לפני רמדאן. בתחלת רמדאן היה חתראה, זאת אומרת לפני כן הפוררים היו חתראות על פיגוע פח"ע כנגד יהודים או כנגד צבא באזורי המערה.

ref 129
רא"ל (במייל.) לוי: היו חתראות לפיגוע במערה עוד לפני?
סגן יצחק חמודות: היו חתראות. היתה חתראה ספציפית אני לא זוכך עכשו את התאריך המדויק, של רוי על אחד מעמדות המערה.
רא"ל (במייל.) לוי: וחתראות על פיגוע יותר כלויות, היו?
סגן יצחק חמודות: היו.

רא"ל (במייל.) לוי: ולא נראה לך שימוש, אם בוקר של יום שישי מגיעים חמישה מאות גברים ואולי 300 נשים, זהה שונות מימי שישי שלא רמדאן עדיין לא צריך לעשות שום אבטחה?

ref 127
אל"ם גולדשטיין: לא. כל החתראות בגזרה, כל החתראות בגזרה, דיברו על פיגוע מצד גורמים ערביים במטרות צבאיות או ביהودים.

ref 122
ב.ח. שמגר: היו איזה חתראות על פיגועים אפשריים סבב מערת המכפלה או בחברון אשר הגיעו לידייך��יו אג"ס?
משה ציון: כן חתראות באשר לפיגוע כנגד יהודים וمتנחלים

samples of evidence given before the Shamgar Commission showing that the Arabs of Hebron were planning to attack the Jews

ט' נ א' 12

ד' 25 א' 25 ד'

בקירת ארבע-חברון יומ' ד' בו אדר תשע"ז

בג"ד

מאט: ישראלי בן אהרון
טלפון: 01545480 4
כתובת: קריית ארבע-חברון
מספר: 40418
טלפון: 02 961535

לבבוח: מזכירות ועדות חקירה
ת.ד.: 34250
מיניקוד: 95461

הניזון: לסת עובדות והעיות בקשר לאירוע במערת המכפלה באברון

האירוע שארע באברון במערת המכפלה ביום פורט יו"ט השישי י"ד אדר תשע"ז
לחלין "האירוע".

העובדות:

אני הייתי בשירות מילואים בכל חמש פברואר 1994 עד 27 לפברואר 1994 ושירותי
באמ"ל שבקרים ארבע שמרנו את כל הפעולות הבתוחניות של צה"ל בקשר לארכאים
שישובים בארץ.

יש לציין שהחודש הזה היה ריבוי לצעירנו בפיגועים של ערבים נגד מתושבים יהודים.
התראות רבות במוות לקרה סוף החודש [פברואר] חיציות ביותר ורשותם על ידנו והעברו
ליודיעת כל הקבישים של האזרע.

ברצוני להביא לפניו כמה מהתראות הללו שנרשמו בשבועו של פורט.
א. על המבוקש השלישי בראשית המבוקשים [תמונה שלישית בדרך המבוקשים בשורה ראשונה]
שראה נעל ליבוון גרבון חזרה שברוח מוחלט וזווה בזוחאות חמוצה ב"קלשניקוב".

ב. על מכונית תופת מתחזקמת בעיר חברון.

ג. על פיגוע בצד גודל מהרגיל עקב הוועידה ברמקולים של המפלדים בעיר שהנחתה את
כל התושבים הערבים לאגור מזוון לקרה עזיר ממושך.

ד. על כמה כיל כי"ב "סوروו, מריצ'יס, ושבROLE קפריה" רוכב גוביט ועת לוחות זיהוי צהובות
שבתוכם נעלים אשורים ואלהם חמושים.

כמו כן שמעתי ממוקר שלא זיהיתי בקשר לצבאי שמצא בחומ"ל הזועה לאטיבה
לייעוט קצין המודיעין של האטיבה שהשוק שבחברון גוזש ווותר מהרגיל ואנדים קונים
בכמויות וכיום לאו"ם לאו"ר ביחס לעזרה עצבנית ומסוכנת בשוק.

ביום השישי י"ד אדר ביחס למערת לחוץ מאזור שעוצב לשעה 5.00 בבוקר שיזווח האטיבה על נוכחותם
bulkoli של מפקדי הרכוב במערת לחוץ מאזור שעוצב לשעה 5.00 בבוקר שיזווח האטיבה על נוכחותם
המוגברת מהרגיל של ערבים במערת וקבע תושבה שחדר בגדיר הרגיל ביחס שיש להזוז
גם ראמזון. הוא לא נרגע ושוב הזיגש את המספר הרבה מאוד של ערבים וביגש בקס שגורי
תגבורת שבמידה שיקלה שהוא לא יוכל לשולט על המכב. תושבה אמרו לו "תרגען" ושתדל
להזיאן בוח מגזין העיר.

אני ורוצתי למלרחה והגעתי לשט בשעה 5.45 בז' זיקות אחר האירוע על מנת להתפלל
שם מנחמי להתפלל במערת עט נח החלמה אותי הגענו מוחות תגבורת וטగרו את מ balloot
המערת. אני עזבתי מיידי בשנוצל לי שלא יאפשרו לנו לקליט תפילה במלואו על מנת להתפלל
בקירת ארבע.

הערות:

ה"זוקף" הצליח את לדל את מוח האבטחה בטור המערה בטענותו שנוכחותם של חיילים בצרה יותר מדי בולטות תגרות אימוליט. כמו כן הוציא את המוח מאולם יצחק בגין אותה טענה. יש לציין שרוב הזמן הוכיח ב"הנחיות" של ה"זוקף" היה יותר מטעני בנסיבות של המתפללים היהודים מתי יפתחו את המוח או יבנטו לאולם יצחק מאשר לפקו גם על מעשיהם של העربים. מוצאה מכל נסח הוכיח לשאננות עד כדי כך שהייתי מעיר להם על התנהגות בלתי רולמת במקרים קושי "ט בזון תפילה" כמו למשל לשבת בצורה מרושלת חריגליות מושענות על עמוד וקוראים עיתון.

יש לשאול שלאור העובדה שהערבים התכוונו לפגוע גזול ורוק שבועו לפניו מן התגלת תבנון פיגוע במערה [המקור הוא אלף מופז] נגיד יהודים, איך התכוונו למנוע התנפלוות של מאות על 3 חיילים ועוד קצין שבדרך כלל מונע עט המתפללים היהודים באולם אברחת ולאפשר להמון הזה לקיים את מזימותם של 10 שעות לפני שצרכו "אייטה אל יהוד".

על מנת להגיא לחקר האמת יש לחזור גם את העARBים שהיו שט על מה שהיה צפוי ל��יות ועל הממצאות של בלי נשך קר והם בין כתלי המערה.

יש לציין שהיהודים נמצאים תחת איזומים תמייניים של אכלאסיה עזיניות להם ו"צח"לי' בקלו של הרמטכ"ל יהוד שאין אפשרותו למנוע כל פיגוע נגד יהודים. לאור זה חייבם המתישבים היהודים להשאר חמושים גם בזמן תפילתם.

בקשה נגעה היא לחשג שייון יכולות במערתן על מנת שגד היהודים יוכלו להתפלל בשקט ובלי הפרעה ובתמיונות ובכל האולמות כמו העARBים ולקיים שם בל טקס דתי בלי וטו של צד שני.

עצט הרעיון של הפיקות נשקט של המתפללים היהודים בכניסתם למערה יהווה מקור ומוקד לפיגוע על מנת לחטוף נשים צב/orים במקום אחד ולהעבירם לאירוגני הטרור וכמו כן יותר את המתפללים היהודים לא מענה ביטחוני יعلى בזמן אמת זוatta על פי הנסיון שנכשל בשני רבעות בפעילות צח"ל באבטחת המערה והגנה עיליה על המתפללים אשר מעולט לא עמד ברמה הנדרשת כמתחייב מכך הגנה לישראל אשר מתפקידו להגן על יהודים תחילת.

בכבודך ור'
ישראל בן אמדן

ככל העיר | ב' א' באדר ח' ש' 25 | 4.3.1943 |

בחברון, למה הם לא מניחים לנו?", שואלים שם. "איפלו ביום של הכהח החילונים והיטלו מה שעשה מונתח, ווועו נגעים שכא לתורם דם בתייהוחלים אלאליל ובבדת'הוחלים עלייה ד'. שגדיא מאה".

בורון מוסלמי אמר, כמו קריית איבע, מצפת בש' מעות על ארוריע אונטו טעם עיין מושגנעם שר' גרא מאט האה השעתה ביר'ו וויי זיעד מה האמת, בעדען. אחריהם יודען לטפר שבלודשיין גם ווק' טני רימנעם במן אוירען. בקריה אירען מספ' נישואן בסוכן, שמושל חברון סייר שנגלושטיין מע אונט בר', שכן נמוכה מעיטה האכיפה נמצא ארג'נטסטאָב ומספ' גווניגן.

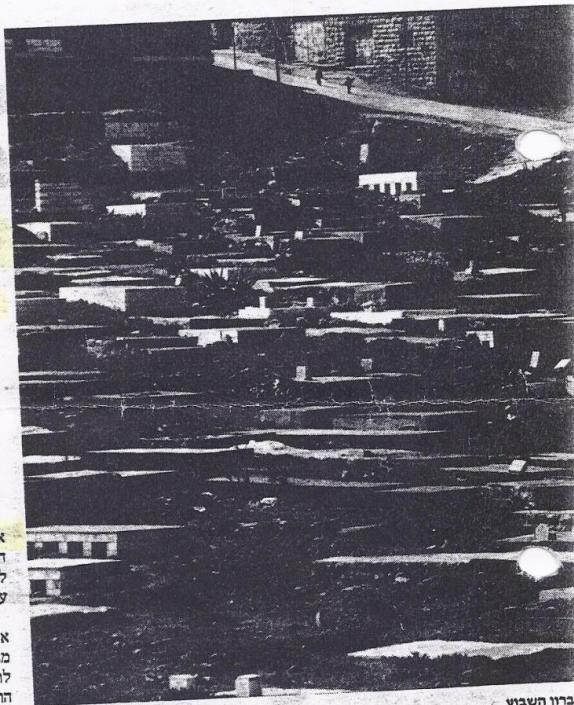
בשיריה חווים ומוכרים את צעחת "אללה אכבר" שקיין עב' קודם מאה מוסלמים בכוונה להמער, וגם

בוכים וצעקה ניסו יידין
של עבָּרָאַלְּחָק לְנוֹרָה
את הנופה לעבר הפתח,
לא הצלחה. "חנעוּנוּ לְנוּ
להרים את אָבָּא, חנעוּנוּ
להרים את אָבָּא", צעקו

את צעחת "אללה איליהו" שנמטנו שם, לדבריהם. הסכנותות הנואשים אלה לבין או ממעה מאראים על כל הפוטו שבעם מה מונגים צוך למזא ציזוק למ' עשה הוּה.

תפקידים שהיו במינגר מוסלמים ניסעה שנעה על אייריע ליליה שיקוט לבכתה הם אמרויס כי באחד ליליה בכביי היילים בסיסה של הילך גודל מהומפלים להפלה היהלה בסיסה שבמערת האמכללה כzion שר' דודין לא פינו עירין את המוקם וההילה היליה, ואילו שנותר וחוץ רוץ לו לאספה. משלא ניזון לום דבר פתוּה בתעליה בחוץ, וכמוה לבא קראי אללה אבָּא" במקובל. "אָף אָדוֹר לְאַעֲקָדֵר לְאַלְּהָוּ", הם אומרם, אך לא מכיחסים לשלקם והגעה גאנש האטאָ שקיין. קרייאות בכותות ליליות דיאדיידיאלסקאָם, שאורי איאשטיין נהרג אונטו טי באדרדייס.

בקריית איבע מדברים בגודל, כמו תרי. אלף שנות צפיפות מלשת, דידוש והשב ההודי בארכ' אבות, גם בברון מילס וגילדות מטהלטת רב' חומן על הרצשת, והאבל נראה בתיימים נכון צ'נורי לאומין יתר מאשר פיט'. האנשיים, גם קוריביהם של גרבזחים, מדברים בסיסמאוֹת קראאמ' לפניו המונד' לום, מזכירם את ההלות מועצתה הבינוחו הזרואה

ברון השבע

גָּתָּה

עדות רותי משה

קרית ארבע

ביום חמישי בערב, אור ליום שישי, הייתה קריאת מגילת אסתר. אנחנו הזמננו ארונות מטבח אצל נגר ערבי. התחלנו במשא ומתן בשבעיים לפני פורים. ביום חמישי הນ"ל, שלפני קריאת המגילה, הנגר התעקש לבוא אחה"צ ולקחת המדאות לארוןות. נסתייחס להסביר ולומר שאפשר לדוחות זאת ליום ראשון, אבל הוא אמר: "לא, אני רוצה לקחת עכשווי, כי מי יודע, אולי מחר או בפורים יהיה משה, אז אני רוצה לדעת את המדאות, והחומר יהיה אצל בבית ואם יש עוצר אני יושב ועובד בבית".

ברצוני להזכיר שאנו הינו בסוף יום צום, תענית אסתר, והוא היה רעב ועייף מאד – בסוף يوم צום של חודש הרמדאן; למורת זאת התעקש וגם היה די חסר סבלנות בשלקח את המדאות.

אם יהיה צורך אמיתי – אמסור את שמו של הנגר.

Atmosphere Preceding the Purim Pre-emptive Strike

Following are excerpts of conversations held with Kiryat Arba/Hebron residents, and information regarding the atmosphere in Hebron preceding the pre-emptive strike of Purim 5754-1994.

Miriam Levinger - "Ominous dread before Purim. Something terrible was going to happen. Arabs were mocking us and spitting at us. A noose was being tightened. Since the event, things have taken an upward turn. Hebron area where Jews live is relatively quiet now. (Riots take place on the other side of Hebron.)"

Bella Gonon (Member of Kiryat Arba Town Council) - "Senior army officer, General Mofaz, came to the Kiryat Arba Town Council three days before Purim and said that there was going to be trouble in the Cave of the Machpela on Purim. Emergency services and facilities, he declared, should be prepared by Security and by Dr. Goldstein." (See Gonon letter.)

Chizuk Group (from U.S.A.) visiting the Cave previous Shabbat were threatened and almost attacked. (See Bishop article.) They wrote to Shamgar offering to testify, but were not called.

Batya Cohen - Mrs. Cohen related that an Arab woman had told her that a leaflet had been distributed two weeks earlier instructing the Arabs to store up food for an expected, extended curfew. Shortly before the event, Mrs. Cohen, who understands Arabic, heard over the loudspeakers screaming in classic Arabic that the holy land must be recovered from the "evil people."

Nechama Mushnik - Attended services in the Cave on Purim eve. "Arabs behind the metal divider were screaming and gesturing menacingly. The army had to clear a place for me to leave the Cave. Arabs spit on me."

Yisrael Ben Aharon - "I was in Hebron at the time serving in the army reserves. There were many incidents of Arabs spitting and shoving. I saw Arabs storing up large quantities of food.

"Arabs kept screaming over the loudspeakers, 'Kill the Jews!' Arabs were storing up food. The army knew this. There had been many terrorist actions that week." Mr. Ben Aharon heard over the walkie-talkie that an Arab was caught with an automatic weapon near an army road blockade, that there was a booby-trapped car and there was much rock throwing.

Mrs. Y.S., a Jewish Hebron resident who understands Arabic, relates that before the anticipated Purim Arab attack, she heard on their loudspeakers that the Arabs should store up food. Mrs. S. also relates that before their attacks, mostly around Jewish holiday times, the Arabs would broadcast at a special hour (4:00 p.m. or 9:00 p.m.) and in a particular way that there would be an attack coming up.

Before Chanukah, she heard over the walkie-talkie that the army was watching a suspicious car. (Mr. Mordechai Lapid and his son, Shalom, were killed that Chanukah eve.) Another time, the day of the Prigal murder, Mrs. S. spoke to the army after hearing the "special hour broadcast," and they said that they had been aware since 11:00 a.m. of a white, Hamas-owned auto cruising in the area. (Young Sarit Prigal was killed that evening.) In addition, Mrs. S. said that the Arabs threw a grenade the day before Purim at Beit Hadassah in Hebron.

(over)

Atmosphere Preceding the Purim Pre-emptive Strike (Cont'd.)

Anat Cohen - "Baruch made a miracle for us."

Yitzhak Matoof - "Arab storekeeper told me, 'I see you coming to the Cave of the Machpelah every Shabbat. Do not come to the Cave on Purim. It will not be good there.'"

Annette Harel - An Arab Hebron resident working in her house finished the job before the time promised. He asked to be paid immediately giving her the impression that he was concerned about an impending curfew.

Dr. Baruch Goldstein - Attended Purim afternoon services in the Cave. Could not pray because of Arabs there howling "Itbach al Yahood!" (Slaughter the Jews!) Later, Baruch told his father that when he turned to an IDF officer and asked him to stop the Arabs, the officer just shrugged his shoulders and turned away. Baruch left the Cave and attended the Megillah reading in the Community Center (Matnas) in Kiryat Arba.

Ilan Tor - Was part of a small group which said Tehillim (Psalms) in the Cave early each morning. He was there on Purim morning in The Hall of Abraham (next to The Hall of Hizhak where the event took place).

Mr. Tor recalls having been told later by a reserve soldier, who had on Purim been working at the army administration building in Hebron, that there had been a last-minute, urgent call from an officer at the Cave to send reinforcements immediately. This was precipitated by the volatile climate that had been prevailing and exacerbated by the unusually large number of Arabs present (about 700) as opposed to fewer than 10 soldiers.

Mordechai Sayid - Was outside the Cave a few minutes after the event took place. He heard over a walkie-talkie that an M-16 wrapped in a kaffiyeh had been found. (The army later reported that it had disappeared. Reports of other weapons found, e.g., a Kalashnikov, knives, axes were also denied.) Mr. Sayid sent a letter to the Shamgar Commission but was not invited to testify.

The Shamgar Report (page 236) states that IDF officer, D.S., in charge of the Cave of the Machpela decided not to take his weekend furlough as planned. He opted, instead, to remain with the unit along with his second in command at least for Friday, Purim. The Report was critical of him for not having been present in the actual Cave of the Machpela during the Friday, end of Ramadan, pre-dawn prayers at which a large number of worshippers was expected, taking into account the intelligence reports regarding the likelihood of an attack by Hamas.

ועדת-החקירה בעניין הטבח שאירע במערת המכפלה בחברון

הודעה מס' גליון מס'
הodusuto shel: צבי קצובר
ראש מועצת קריית ארבע

תאריך: 21.4.94 שעה: 16:10 המקום: ביתם של הולויו החוקר: מ. שקד זך. בינוול

הוrainן התקיmis בעקבות בקשתו של צבי קצובר להוסיף דברים על מה אמר לפני הוועדה:
3-4 ימים לפני ארוע הטבח - זימן האלוּ מوطז את כל נציגי הציבור וראשי המועצות
באורוננו. היה רון שכנר, ראש מועצת הר חברון, מזכיר המועצה שלו, הקב"טם יקי
ובואניש, היה כ- 20 איש.

היו גם רבנים.

האלוף, יחד עם הממ"ט, יחד קצינים בכירים באיזור, אמרו לנו שלפי הערכת גורמי הבטחון

צפי פינגע רציני באיזור. (מעולם לא קרה לנו קחם בכך שאלוף בא וכינס אותו). הוא

לא ידע לבדוק היכן צפי להיות הפיגוע. אולי בגוש-עציון אוリー בקרית-ארבע.

ביקש גם להוציא דף לציבור המורה לאילכו בלבד, ולא יסתובבו איפה שלא צריך.
رون שכנר אמר: תן לנו הוראה ממשית להعبر לאוכלוסייה ולא סתם המלצה. אנחנו רצינו

הנחייה, דף של ממש, אך הוא הסתפק בהמלצתה.

אני הייתי 27 שנה בתוך חברון, אני מכיר הרבה ערבים, ולאחרונה הם היו אמורים לי:

"צבי תיאהר" ותקעו بي מבטים מזרי אימה. אני יורד לחברון פעמיים-שלוש ביום במסגרת

עבדותי ועלי לציין כי היתה תחושה חריפה מאד שהולך לקרוות משחו ביזמת העربים.

ועדת החקירה הממלכתית
לענין הטבח בחברון

היה גם כרוז של החמא"ס בנדון.

למחרת הוציאנו דף לציבור, בו הנחיות כאמור לעיל.

ברצוני לצרף גם מכתב שנ Horti לראש הממשלה. (ע"ב).

דפנה בינוול
MICHAEL SKAD

547

7646/2-14/1

בנין בית המשפט העליון, רח' שער משפט, קריית דוד בן-גוריון, ירושלים 95461
ת.ד. 34250 ירושלים 95461 טלפון: 02-514022, 02-536079, 02-759784 פקסימיליה:

! جا^لل^لي^ل ل^لي^ل ل^لي^ل

ପ୍ରକାଶକ ନାମ ଅନୁଭବ ପାଠ୍ୟ ପରିଚୟ ଓ ଲଙ୍ଘନ କରିବା
ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ପରିଚୟ ଓ ଲଙ୍ଘନ କରିବା
ପାଇଁ ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ପରିଚୟ ଓ ଲଙ୍ଘନ କରିବା
ଏହାକୁ ବିଜ୍ଞାନ ପାଠ୍ୟ ପରିଚୟ ଓ ଲଙ୍ଘନ କରିବା

18/2' 225 848 1000 10/2 - 11 11/2 12

וְאַתָּה תִּשְׁמַע אֶל־בְּרֹכָה וְאֶל־מִזְבֵּחַ אֲתָּה־בְּרֹךְ יְהוָה

כלי־אלאן, מילויים, גוונים, גוונים,

הנִּזְבָּחַ - שְׁמֵן - שְׁמֵן

בג'ת נסיך טען, וככיהם וילם.

פְּרִזְבֵּתָה כְּלַמְדָעָה, תְּמִימָנָה, וְכָלָמִידָה

הנישתל אגאָזֶה היַפְּאָן, בְּ קִרְיַת מְרֹמָץ עַלְיבָּן גַּתְּהָם.

۳۵۲۹۱ ۵ ۱۲ ۱۶۰ ۱۶۰

תכלון הדרישה לאין סוף מה שאלותיו, ולבסוף נתקל בהנתקה.

• കുമാർ അഗ്രഹര സി.സി.

ରାଜବିଜ୍ଞାନ

၂၀၁၂

(Translation)

2.1.95

S'CA

To Whom It May Concern,

I, Bella Gonen, a member of the Kiryat Arba Town Council, was present at a council meeting that took place on Feb. 21, 1994. The meeting was convened by General Mofaz, who had given us a short emergency notice a few hours earlier.

The meeting was attended by General Mofaz, Brigadier General Kalifi, Town Council Head (Tzvi Katzover) and council members, including myself.

At this meeting, General Mofaz said that the army had concrete information indicating that terror organizations were planning to execute a serious attack. He asked us to notify the residents that they be very alert in the coming days, that they avoid travelling outside Kiryat Arba, and that those who must travel do so in pairs.

I spoke to Yitzchak Barnich, in charge of security, and he told me that in the event of a serious alert such as this, the security and medical forces of Kiryat Arba prepare themselves accordingly, and such was the case during those days.

Likewise, an article appeared in the Feb. 25, 1994 issue of Yediot Achronot stating that leaflets were distributed among the Arabs of Hebron instructing them to collect quantities of food to last a lengthy period, in advance of a curfew that would be enforced following the attack.

Sincerely,
Bella Gonen

ועדת-החקירה
בעניין הטבח שאירע במערת המכפלה בחברון

ועדת החקירה הממלכתית לעניינו הטבח בחברון	
שם המזג: <u>טלאן עזרא</u>	
סימון:	217 /
תת סימון	

הזהעה מס' _____ גליון מס'
הזהעה של: יצחק באניש ת.ז.: 1150852
מען: קריית אבע 305/8
שנת לידיה: 1976
קב"ט של קריית ארבע (מנהל מחלקת הבטחון)

תאריך: 12.4.94 שעה: 09:25 המקום: biham'ot haelyon החוקר: מיכאל שקד ודפנה ביינול

אני עובד במחלקת הבטחון של קריית-ארבע מה שモונה שנים, וכארבעה שנים אני מנהל אותה.
כל השירותי החמורים - מד"א, כיבוי אש, תאום עם גורמי צה"ל אזרועות הבטחון עובר דרכיו
ומתוואםעמי, וכן פניות של המועצה ושל אורהים לכוון אותן זרועות הבטחון.
חו"ץ אני גם משרות בצה"ל בפלס"ר 810 (אלפינייטים). אני משרות בהגמ"ר.
אני רוצה לתקן מהهو שנאמר בעניין הנ'יפ של מוטי אנגר: יש הנחיות ברורות, כתובות שעל
פיהם אנחנו פועלים: הן מנדירות את רדיוס הפעילות של הנ'יפ. כל השיטה הנושק לקריית-
ארבע - דהיינו חברון, וגם המערה - שם אנחנו מפטרלים.
במיוחד בזמן שמניגעות התרעות שהולך לקרות מהו - הנ'יפ מסתובב אפיו בשבת ומלואה את
הציר שיורד מקרית ארבע עד מערת המכפלה (עשה בכך 350 ק"מ ליום).
לגביו "הסעות פרטיות" כפי שכונה הדבר: (ככircular צו שד"ר גולדשטיין ביקש ממוטי) הסעות
פרטיות וטורפים אסורים, ויש הוראה ברורה לכב"טים שלו: אפילו כשהชา חצות לילה ואין
אוטובוסים אסור להסיע טורמפיקטים בנ'יפ של הקב"ט (בעיקר כשמזכיר בנים, כי היה אروع
שנתען כאילו קב"ט ניסה ל"שים זרים" על טורמפיקטיות).

כל העת יש התרעות על פעילות של ערבים נגד יהודים. ההתרעות מוגעות גם לגורםאים אזרחיים. (ואפילו ד"ר גולדשטיין היה מקבל דיווח שוטף על התרעות). כתוצאה מההתרעות

אם היה ד"ר גולדשטיין צריך לנסוע למקום מסוים - וקיבול התרעעה - ביטל את הנסעה. בדרך כלל, כדי להיות בר השגה אם יקרה משהו וההתרעה תתממש.

ביום הרוץ של משפחת לפיד - גולדשטיין נסע לתת השטමות לאחיה ונחיי אמבולנס באיזור כרמל - סוסיא, ו"הוקפץ" למקרה - אך הגיע מאוחר מדי - רק כדי לקבוע מות, ולטפל בשלושת הבנים הפצועים. הוא לחת זאת קשה מאוד.

אמנם אי-אפשר היה לראות עליו כלום: הוא היה "נסגר", אבל באופיו ד"ר גולדשטיין היה לוקח כל דבר לבב, ואי-אפשר היה ל"שחרר אותו". (זוווקא בחודש האחרון נודה היה לי שהצליחנו יותר במאצינו לגרים לו ש"יתפרק" קצת מהמוחקה. הוא הבין שכדי שיבוא איתנו - ויצחק איתנו - זוווקא אחרי האירועים הקשים.

כאשר יש התרעות (והן רבות כל הזמן) הן מועברות לרשות"צים ולקב"טים ואז אנחנו שואלים את זה": ומה לעשות? הרי אתם נתונים לנו התרעות זהה מליחס את כולנו אבל כלים להתמודד איתן - אין! למשל עד לפני חודשים שמרו בקרית-ארבע 3 פנסיונרים של הצבע. אף חיל לא נראה בתוך או מחוץ לנזר של קריית-ארבע, כדי לעבות את השמירה. אחרי מקרה גולדשטיין - אמרו "יש התרעות" לפיגוע בקרית-ארבע, ומיד הציבו גード. "הציפו" את הגירה ב- 32 פלוגות.

החיילים שנמצאים אצלנו ביום נקרים לפטע "גדור קריית-ארבע", והם אחראים על האבטחה של קריית-ארבע.

יכול להיות שברוך נלחץ מכך שהיה מ丑ב קטסטרופלי של הפקרות מוחלטת (עקב הנחיות שהדרוג הצבאי קיבל מהגולם האחראי עליו), וסביר שעליו תקון את המ丑ב במו ידיו - זה אירוני, שמעשו גורם לכך שהיום המ丑ב טוב - מן הבדיקה הבטחונית, וזה רק מבליט את ההפקרות הקודמת.

לאחרונה היו שני סוגי התרעות, שהיו מאוד משמעותיות, וגולdstein ידע עליהם מתיוקן תפקיזו כרופא. שלושה שבועות לפני המקרה התכווני לודת למערת המכפלת (כי הייתה אז משוחרר מטורנות) עם בני ובת, ובשתיים בצהרים קיבלנו התראה חמורה על פיגוע כלפי יהודים היורדים למערה על-ידי אנשי חמא"ס מחופשים ליוחדים, ויש לנ��וט בכל האמצעים. התקשרתי לחטיבה ובקשתי שמערך הבטחון לירידה למערה יתוגבר. אח"כ היה לי יכול עם אשתי שלא רצתה שאחוך את הילדים, והילדים לא ירדו עמי בסופו של דבר. ירדתי לבדי עם אקדח בלבד ומכשיר קשור.

בעירה מצאתי את אורן קרן שהוא קב"ט חברון.

אמר לי שבאו אליו זב וקცין המשמרות ואמר שיש התראה, ובקשו ממנו לעמוד בפתח השער המזרחי ולבדוק "יהודי, יהודי" (רק את מי שהוא לא מכיר). ואז במקומות להתפלל אני והוא בילינו את כל התפילה בשער המזרחי בבדיקות "יהודי, יהודי". זה לא יתכן להטיל עלי ועל אורן קרן את הבטחון לשולם המתפללים בעירה באירוע זה! הפגיעה וההתרעות עלולים - ופעילות צה"ל יורדת. לפעת מסתבר לנו שאחנו מלאים תפקיד צה"ל אמרו למלא. בדיעבד, אני מבין שהסתירה של ברוך גולדשטיין הבהאה גם אותנו להבין, שאחנו התרגלנו לאבטחה לא מספיקה, ולא צעקו, ודרשו מכך"ל אבטחהגדולה יותר, כי שעריך היה לחתן לנו כל העת.

אבל הרגשנו בזמן אמת שם לא ניקת את הבטחון בידינו (בדרכים חוקיות כמובן) לא יהיה בטחון. זה"ל אמר שידייו קשורות בחוראות המדיניות.

לפני המעשה של גולדשטיין, וגם כיום, יש הרגש שהם לא נדרש את המכיסים בנושא בטחון - אנחנו נלך לקטסטרופה אמיתית. וכל אחד מבין ש مكانו ועד מעשה כמו זה של גולדשטיין - הגבול דק.

הרגשת התושבים כולם, בשבוע שלפני המעשה הייתה קשה, בחודש דצמבר 92' ספטמבר 93' היה מאון חיובי לטובתנו, כאשר היו רק 3 פיגועים קשים באיזוריהם לעומת 7 פיגועים קשים. תוך חודשים נובמבר דצמבר 92'. הסיבה הייתה שלאחר 7 הפיגועים, זה"ל החיזיר למפגעים כנמולם, ועקבות הפת"ע ירצה מיד. זו הוכחה נוספת, שכאשר העבא, שיש לו את הכלים להגיב עוזה כן - הוא מצלית.

217 נייר 6

מחודש ספטמבר 93' - כשברור מה קרה במסלול המדיני - המ丑ב התזדרר ל- 4 חודשים של אימה: בבת אחת היו 13 מקרים חמורים של פעילות פח"ע, כאשר התוצאה היא הרוגים ופצועים קשה. ולהפתעתנו, כל מקרה היה מלאה בהורדה מספרית של כוחות צה"ל בצרים, הורדת תכיפות משמעותיות במקומות אסטרטגיים, ובהרגשה שעוד מעט קט - "יסגרו את החנות", ואין מה להתאמץ.

שבוע שלפני האירוע, ביום שני בצהרים קיבלנו הודעה ממפקחת האונדזה - שמפקד האונדזה רוצה להפגש עם ראשי מועצות קריית-ארבע וח'ר-חברון והקב"טים - בלבד. ההודעה הייתה אתרעה חמורה מאוד - הולך להיות פיגוע גדול במקום כלשהו באיו"ש, וUMB שמנתק באמצעים חריגים מבחינת תנוצת היהודים וסזרוי חייהם, ולפרסום לתושבים. הרגשנו שמדובר לא בהתרעה על כלל איו"ש - אלא על נושא חברוני פרופר. והסתבר, שבאמת ההתרעה נמסרה בעיקר לנו, ולא למוסדות אחרות. יומיים אחרי זה פורסם שבעיר חברון כותבים על הקירות להתכוון לעוצר ארוך מאוד מ- 15 ליום דין וההתיחסות הייתה לאורך העוצר. ואז היינו מאוד מאוד לחוצים.

בצירים אכן הביאו כוחות מוגברים, אך בחברון ובקריית-ארבע לא השתנו דברים, ודרשו בישיבה אז תינגורו מלא.

וכשהגענו למקרה של מערת המכפלה - הדיווח שאני קיבלתי הוא שניסו לחתוף נשק מיהודי במערה, והוא הגיב, ואז הרנו את התקוף הערבי.

ואנחנו חשבנו שההתרעה שבקשר למקרה שקבלנו העדות שלי נועדה בעיקר לצירר תמוןת מצב מדוייקת ובודקה של מצב הבטחון מחודש ספטמבר 1993 בכלל איו"ש ובחברון בפרט - עד היום, ולתkan דבר אחד בעדות ראש המועצה: הוא אמר שיש הרבה מתופפים בקריית-ארבע, והתיקון שלי הוא שיכל להיות שיש הרבה מיואשים בקרית-ארבע, ולא מתופפים, ולצ"ל יש את הצורך לטפל ביישוב ולהוציא את האוכלוסייה מהיאוש.

אני ביקרתי במערה שעה לאחר האירוע - כשהבר ניתן היה לרזה, שם נפגשתי עם כל החיילים והמפקדים.